

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 233/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Aleny Kollárovej, B. B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Zm 6/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Aleny Kollárovej o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. augusta 2004 doručená sťažnosť Aleny Kollárovej, B. B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Zm 6/00.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla nasledovné relevantné skutočnosti:

„Dňa 19. 1. 2000 som podala žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici proti odporcovi TOPINVEST spol. s r. o., PP 193, Medený Hámor 15, 974 01 Banská Bystrica, zastúpená konateľom J. H., o vydanie zmenkového platobného rozkazu.

Na základe predvolania KS v B. Bystrici zo dňa 11. 2. 2000, na základe výzvy KS v B. Bystrici zo dňa 29. 2. 2000, som dňa 4. 4. 2000 doložila dodatok k návrhu a dňa 31. 5. 2000 upravila petit návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu. (...)

Keďže súd vo veci nekonal v primeranej lehote, dňa 3. 8. 2000 som požiadala ministra spravodlivosti o urýchlenie konania, keďže hrozil úpadok spoločnosti. Ministerstvo spravodlivosti listom zo dňa 24. 8. 2000 mi oznámilo, že požiadalo predsedu KS v Banskej Bystrici, o zabezpečenie procesného postupu mojej žiadosti, o vylúčenie sudkyne z pojednávania predmetnej právnej veci zn. 2 Zm 6/00 a postúpenie sťažnosti na priame vybavenie predsedovi KS v Ban. Bystrici.

Následne som obdržala z KS v Ban. Bystrici list, zo dňa 7. 9. 2000, č. Spr. 11 581/00, ako odpoveď na podanie vo veci odňatia prípadu zákonnej sudkyne.

Uznesením Najvyššieho súdu, dňa 28. 2. 2001, bola sudkyňa KS v Ban. Bystrici, JUDr. Miriam Sninská, vylúčená z pojednávania a vylúčená z predmetnej veci.

Nečinnosť súdu som sa snažila odstrániť ďalšou žiadosťou ministrovi spravodlivosti dňa 29. 11. 2001.

KS v Ban. Bystrici zmenkový platobný rozkaz vydal dňa 5. 2. 2002. Vykonateľným sa stal dňa 19. 4. 2002 predmetný zmenkový platobný rozkaz. Mal chyby, preto dňa 19. 4. 2004 som požiadala o opravu zmenkového platobného rozkazu na základe exekučného konania, ktoré prebiehalo po zmätočnom platobnom zmenkovom rozkaze.

Dňa 19. 4. 2002 som podala návrh na vykonanie exekúcie právoplatného zmenkového rozkazu. Asi po 1 roku exekútorový úrad JUDr. K. mi ústne, prostredníctvom svojho pracovníka oznámil, že moja pohľadávka nie je už vymožiteľná pre nedostatok majetku.

Dňa 14. 5. 2004 som obdržala list z KS v Ban. Bystrici č. Spr. 10 024/02, v ktorom mi bolo oznámené odstúpenie na vybavenie podnetu na opravu zmenkového platobného rozkazu.

Opravné uznesenie vydal KS v Ban. Bystrici dňa 3. 5. 2004 s doručením dňa 31. 5. 2004. (...)

Sťažovateľka je toho názoru, že postupom KS v Ban. Bystrici v konaní vedenom pod spis. značkou: 2 Zm 6/00 došlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o základných ľudských právach. (...)

Na základe uvedeného navrhujem, aby Ústavný súd SR takto rozhodol:

1. KS v Ban. Bystrici v konaní č. 2 Zm 6/00 porušil právo Aleny Kollárovej, aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Alene Kollárovej priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 111.000 Sk, slovom stojedenásttisíc korún slovenských, ktoré je Krajský súd v Banskej Bystrici povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka uplatnila ochranu svojho základného práva podaním z 9. augusta 2004 doručeným ústavnému súdu 16. augusta 2004, v ktorom namietala porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Zm 6/00 právoplatne skončenom podľa obsahu sťažnosti a pripojených listín ohľadom istiny 4. marca 2002 a ohľadom trov 18. marca 2002, pričom opravné konanie bolo v tejto veci právoplatne skončené 31. mája 2004.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

V kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie základného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z obsahu sťažnosti a pripojených listín vyplýva, že konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 2 Zm 6/00 bolo právoplatne skončené 4. marca 2002 ohľadom istiny a ohľadom trov konania 18. marca 2002. „*Opravné uznesenie vydal KS v Ban. Bystrici dňa 3. 5. 2004 s doručením dňa 31. 5. 2004.*“ Sťažovateľka sa najneskôr v uvedených termínoch dozvedela o tvrdených zbytočných prieťahoch v napadnutom konaní, napriek tomu na ústavný súd sa obrátila so svojou sťažnosťou až podaním z 9. augusta 2004, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 16. augusta 2004, t. j. v čase, keď porušenie základného práva už netrvalo a keď konanie o jej sťažnosti pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pretože sťažovateľka sa v predmetnej veci domáhala ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v napadnutom konaní namietané porušenie práv už netrvalo, a teda bola odstránená jej právna neistota v tomto konaní, bolo potrebné jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z týchto dôvodov odmietnuť ako oneskorene podanú, resp. zjavne neopodstatnenú.

Zo všetkých uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2004